

prima instanță L. Brînză  
instanța de apel N. Cernat  
A. Pahopol  
A. Gavrilița

dosarul nr.3ra-532/14

## Î N C H E I E R E

30 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi, Ion Corolevski

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Constantin Neagu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Constantin Neagu împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, încasarea compensației, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2014 (datată greșit cu 21 aprilie 2014), prin care a fost admis apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, casată hotărârea Judecătorei Centrului municipiului Chișinău din 26 septembrie 2013 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă,

### c o n s t a t ă:

La 12 aprilie 2013, Constantin Neagu a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, încasarea compensației, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii Constantin Neagu a indicat că prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 149ef din 04 martie 2013 cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Secției de poliție a orașului Taraclia, locotenent-colonel de poliție Constantin Neagu, a fost sancționat disciplinar cu concedierea din organele afacerilor interne în conformitate cu art. 21 alin. (7) al Legii nr. 416 din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție, pentru săvârșirea unei fapte grave care a prejudiciat considerabil interesele publice, drepturile și interesele legitime ale cetățenilor.

Astfel, menționează că acțiunile sale au fost calificate ca încălcare a disciplinei de serviciu, manifestată prin lipsa nemotivată de la serviciu mai mult de 4 ore consecutive în timpul zilei de muncă de la data de 28 februarie 2013 până la emiterea ordinului, aflarea la data de 28 februarie 2013 orele 21.50 în haine civile în incinta barului „Noroc”, amplasat în mun. Chișinău str. N. Costin 57 în stare de ebrietate, avînd un comportament neadecvat, a ultragiat colaboratorii de poliție

care se aflau în exercițiul funcției, a opus rezistență fizică în timpul reținerii și a refuzat să treacă expertiza medico-narcologică.

La data de 01 martie 2013, pe la orele 01.00 în mun. Chișinău str. Sucevița 16, Constantin Neagu, care conducea automobilul de model „W Polo” cu număr de înmatriculare C KB 444 a fost stopat și suspectat de către angajații Poliției Rutiere în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate. Tot la data de 01 martie 2013, în jurul orei 16.00 Constantin Neagu a fost găsit de către comisariatul-adjunct, șef al Poliției Ordine publică al CPR Taraclia, locotenent – colonel de poliție Costru G. în barul „Noroc” amplasat în mun. Chișinău, str. N. Constin 57, în stare de ebrietate, consumând băuturi alcoolice.

Ordinul contestat i-a fost adus la cunoștință lui Neagu Constantin la 28 martie 2013, fapt confirmat prin avizul de recepție a scrisorii.

Consideră că ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 149 ef din 04 martie 2013 neîntemeiat, deoarece la 28 februarie 2013 s-a învoit de la conducătorul subdiviziunii pentru a se adresa la medic. Faptele imputate și calificate de pîrît ca grave care au prejudiciat considerabil interesele publice, drepturile și interesele legitime ale cetățenilor, la emiterea ordinului de concediere nu au fost dovedite. Indică că angajatorul nu a solicitat o explicație scrisă privind fapta omisă, fiind lipsit de dreptul de a explica atitudinea și să prezinte persoanei abilitate cu efectuarea anchetei toate probele și justificările pe care le consideră necesare . ordinul de concediere i-a fost adus la cunoștință abia peste 25 zile. În el nu sunt indicate temeiurile de drept ale aplicării sancțiunii. De la 04 martie 2013 pînă la 23 martie 2013 s-a aflat în concediu medical, pentru ce, conform art. 86 alin. (2) Codul muncii nu se admite concedierea în perioada aflării în concediu medical.

Consideră reclamantul că ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 149-ef din 04 martie 2013 a fost emis contrar prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite de art. 81 alin. (3), 86 alin. (2), 208 și art. 210 Codul muncii și urmează a fi anulat.

Solicită Constantin Neagu anularea ordinului MAI nr. 149-ef din 04 martie 2013 cu privire la concedierea lui Constantin Neagu din organele afacerilor interne, restabilirea în funcția anterior deținută de șef al Secției de poliție al CPR Taraclia, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu, încasarea unei compensații suplimentare la sumele indicate în mărime de cel puțin 3 salarii medii lunare, repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de asistență juridică.

La 31 mai 2013, Constantin Neagu a depus o cerere de concretizare a cerințelor din acțiune indicînd suplimentar că reieșind din faptul că a fost concediat de către Ministerul Afacerilor Interne, respectiv urmează a fi restabilit în funcția anterior deținută. Menționează că conform Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public sancțiunea disciplinară nu poate fi aplicată decît după cercetarea prealabilă a faptei imputate și după audierea echitabilă a funcționarului public de comisia de disciplină în termen de cel mult o lună de la data constatării abaterii. Consideră ordinul de concediere ilegal și din considerentul că constatările de au stat la baza emiterii acestuia țin de competența organului de urmărire penală și a instanței de judecată, iar Ministerul Afacerilor Interne și-a asumat o sarcină inadmisibilă, încît ordinul este viciat.

Prin urmare, cere Constantin Neagu anularea ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 149 ef din 04 martie 2013 cu privire la concedierea lui Neagu Constantin din organele afacerilor interne, restabilirea în funcția anterior deținută de șef al secției de poliție CPR Taraclia, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu și anume reieșind din salariul mediu pentru această perioadă, încasarea unei compensații suplimentare la sumele indicate în mărime de cel puțin 3 salarii medii lunare, a prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată inclusiv cheltuieli de asistență juridică în sumă de 3000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 26 septembrie 2013 acțiunea a fost admisă parțial. A fost anulat ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 149ef din 04 martie 2013. A fost restabilit Constantin Neagu în funcția de șef al Secției de poliție a CPR Taraclia începând cu 26 septembrie 2013. A fost încasat de la Ministerul Afacerilor Interne în beneficiul lui Constantin Neagu salariul pentru lipsa forțată de la lucru pentru perioada 04 martie 2013 până la 26 septembrie 2013 în sumă de 31819,84 lei și prejudiciu moral cauzat în mărime de 4725,72lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2014 (datată greșit cu 21 aprilie 2014) a fost admis apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea lui Constantin Neagu a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 24 februarie 2014, în termenul prevăzut de lege, Constantin Neagu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Constantin Neagu, în motivarea recursului, a indicat că instanța de apel a apreciat greșit circumstanțele pricinii, a interpretat greșit normele de drept material și normele de drept procedural, soluția instanței este în contradicție cu probele administrate și anexate la materialele dosarului, fiind adoptată fără a da o analiză amplă circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, decizia contestată neavînd putere de convingere.

Susține că intimatul în susținerea apelului nu a prezentat probe concludente prin care ar confirma că recurentul Constantin Neagu a lipsit nemotivat de la serviciu începând cu 28 februarie 2013 până la 04 martie 2013 și a comis fapte grave care ar prejudicia considerabil interesele publice, drepturile și interesele legitime ale cetățenilor.

Indică că conform art. 208 Codul muncii, până la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul este obligat să ceară salariatului o explicație scrisă cu privire la apta comisă. Refuzul de a prezenta explicația cerută se consemnează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului și un reprezentant al salariatilor. În funcție de gravitatea faptei comise de salariat, angajatorul este în drept este în drept să organizeze și o anchetă de serviciu. În cadrul anchetei, salariatul are dreptul să-și exprime atitudinea și să prezinte persoanei abilitate cu efectuarea anchetei toate probele și justificările pe care le consideră necesare. Or, procesul-verbal anexat ulterior la materialele dosarului, din care rezultă că Constantin Neagu a refuzat să dea explicații, este unul formal, întocmit din oficiu

de către angajator, în lipsa salariatului, acesta fiind anexat la materialele dosarului doar în faza de susțineri orale.

Menționează că potrivit art. 59 alin. (3) al Legii nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, sancțiunea disciplinară, cu excepția celei specificate la art. 58 lit. a), nu poate fi aplicată decât după cercetarea prealabilă a faptei imputabile și după audierea echitabilă a funcționarului public de către comisia de disciplină în termen de cel mult o lună de la data constatării abaterii.

Instanța de apel în motivarea deciziei contestate s-a baza pe constatările ce stau la baza emiterii ordinului nr. 149 ef din 04 martie 2013, care în opinia sa ține exclusiv de competența organului de urmărire penală și a instanței de judecată penale. Potrivit art. 8 CPC și art. 6 par. 2 a Convenției Europene a Dreptului Omului, persoana este considerată nevinovată până când vinovăția sa nu se va dovedi printr-o sentință definitivă.

Menționează că contrar normelor enunțate instanța de apel la emiterea soluției și-a atribuit calitatea de organ de urmărire penală, făcând trimitere în decizia sa, precum că lipsa faptei contravenționale și penale în acțiunile sale, nu exclude prezența temeiurilor care justifică eliberarea acestuia din funcție, or, la caz lipsește o asemenea sentință definitivă de condamnare sau de atragere la răspundere administrativă.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Constantin Neagu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Constantin Neagu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Constantin Neagu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul  
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadî

Ion Corolevschi